

Komunikimi mes shkollës dhe familjeve dhe mësimi në distancë gjatë pandemisë COVID-19 në Turqi

Ayşe Özge GÜNGÖR^{a*}, Ebru ZENCİR^b, Meral EKİN^c, Ulaş ÇORAK^c & Sibel CAN DOĞANAY^c

a Ege Primary School, Mamak, Ankara, Turkey

b Ege Primary School, Müdür Yardımcısı, Ankara, Turqi

c Ege Primary School, Sınıf Öğretmeni, Ankara, Turqi

* ayseozgegunor@gmail.com

Ky studim ka për qëllim të përcaktojë opinionet e prindërve të nxënësve, të shkollave fillore, në kuadër të fushës së edukimit në distancë të ofruar nëpërmjet Education Informatics Network (EBA) dhe EBA TV, i cili është zbatuar aktivisht në Turqi gjatë procesit të pandemisë Covid-19. Grupi studimor i hulumtimit përbëhet nga mësues që punojnë në një shkollë fillore në qytetin Mamak, Ankara në vitin akademik 2020-2021. Formulari i intervistës u përdor si një mjet për mbledhjen e të dhënave në kërkim dhe të dhënat u analizuan nga teknika e analizës së përmbajtjes. Rezultatet e mëposhtme u morën në studim: ndërsa pjesëmarrja e familjes në arsim rriti zhvillimin e studentit dhe suksesin akademik, megjithatë niveli i pjesëmarrjes nuk ishte në nivelin e dëshiruar.

Kjo situatë ndikon negativisht në ecurinë dhe motivimin e mësuesit dhe shkakton probleme të tilla si çrregullime të sjelljes, probleme disiplinore, dështim akademik, ngurrim, vetmi dhe pasiguri tek nxënësit. Faktorët që pengojnë familjet të marrin pjesë në procesin e edukimit janë arsimi, kultura, niveli i ulët ekonomik, ngarkesa në punë, problemet familjare etj. Këshillohen takime, konferenca, etj për të rritur pjesëmarrjen e familjeve në procesin e edukimit. Këshillohen gjithashtu organizimi i vizitave në shtëpi dhe aktiviteteve edukativo - shoqërore që përfshijnë gjithë familjen.

Fjalët Kyçe : Përfshirja në familje, shkolla fillore, mësuesi, arsimi në distancë, arsimi online

1. Hyrje

Gjatë gjithë historisë, kombet kanë zhvilluar strategji shumë të ndryshme për arsimit dhe përket sistemeve arsimore, kanë përdorur teknika dhe metoda të ndryshme dhe dalja e mjediseve të reja të të mësuarit në përputhje me nevojat e ndryshme me zhvillimet shkencore dhe teknologjike është bërë e pashmangshme (Yıldız, 2006). Epidemia e Covid-19, që ndodhi në pranverën e vitit 2020, ishte epidemia më e përhapur në vendin tonë. Epidemia, e cila shkaktoi ndërprerjen e papritur të arsimit në të gjitha institucionet arsimore në vend në mes të marsit, nuk ndodhi vetëm në vendin tonë, ajo u pa

edhe në 7 kontinente dhe 188 vende të botës . Masat e nevojshme u morën në fushën e arsimit, si në të gjitha fushat e tjera,edhe në vendin tonë kundër llojit të ri të virusit Corona që doli në Kinë dhe u përhap me shpejtësi në të gjithë botën. Në fillim të masave të marra, programet javore të mësimit u ristrukturuan duke i dhënë një pushim të detyrueshëm arsimit në të gjitha shkollat fillore dhe të mesme.

Në Turqi familjet u përballen me disa probleme në fillim të arsimit në distancë. Problemi i lidhjes në internet ishte një nga ankesat më të zakonshme të prindërve. U konstatua se mësimet, që tashmë ishin 30 minuta, ndërpriteshin vazhdimisht për shkak se lidhja shkëputej vazhdimisht, koha e mësimit mbaronte derisa ata rilidheshin dhe vazhdonin mësimin dhe kjo situatë i shpërqendronte nxënësit.

Mungesa e një kompjuteri dhe lidhje interneti në çdo shtëpi gjithashtu e vështirësoi procesin. Disa familje kishin më shumë se një fëmijë që ndiqte shkollën. Familjet dhe studentët deklaruan se vetëm një nga vëllezërit e motrat mund të përfitonte nga kompjuteri në shtëpi kur orët e mësimit i kishin njëkohësisht dhe se nuk mund të merrnin asnjë rezultat kur përpiqeshin të dëgjonin mësimet në telefon.

Familjet gjithashtu deklaruan se nxënësit e shkollave fillore e kishin të vështirë të përqendroheshin gjatë mësimit dhe se kishin vështirësi në shqiptimin, kështu që pjesëmarrja e nxënësve në mësimet ishte e ulët. Duke pasur parasysh të gjitha këto probleme, u prodhuan zgjidhje të ndryshme.

Në fillim të këtyre, sistemi EBA u krijua nga Ministria e Arsimit Kombëtar. Përveç kësaj, tabletat u shpërndanë nxënësve që nuk ishin në gjendje të mirë, dhe mësimet u transmetuan si në internet ashtu edhe në kanalin televiziv të hapur për edukim në distancë paralelisht me EBA-në. Rrjeti i Informatikës së Arsimit (EBA), i cili u krijua si një platformë edukimi online në kuadër të Projektit Fatih të zhvilluar nga Ministria e Arsimit në Turqi, ofroi të gjitha përmbajtjet e kursit për përdorimin e nxënësve nëpërmjet internetit (Kurtdele Fidan et al., 2016) Ministria siguroi qëndrueshmërinë dhe cilësinë e arsimit të dhënë në kuadër të Projektit FATIH. dhe studimet u kryhen për të rritur nivelin e arsimit dhe për ta paraqitur atë në përdorimin e mësuesve, nxënësve dhe prindërve, të cilët janë komponentët e sistemit arsimor.

EBAu përkufizua si një platformë online e edukimit social (Egitim Information Network, 2016) e hapur për përdorim nga Drejtoria e Përgjithshme e Inovacionit dhe Teknologjive Arsimore pa asnjë pagesë. EBA, e cila mund të përdoret online, është një projekt gjithëpërfshirës i edukimit social dhe është një sistem ku nxënësit, mësuesit dhe prindërit mund të regjistrohen. EBA, e cila përmban shumë shërbime arsimore, përdoret gjerësisht nga nxënësit e shkollave fillore dhe të mesme. EBA e cila hyri në botën e arsimit në vitin 2012, është rinovuar sipas nevojave të botës në ndryshim dhe i është bërë shërbimi më i madh i përmbajtjes në botë (Aktay dhe Keskin, 2016, 28).

Në arsimin në distancë, i cili preferohet nga shumë nxënës, është e mundur të marrësh arsim nga të gjitha nivelet si arsimi i mesëm dhe arsimi i lartë (Enfiyeci, Büyükalan Filiz, 2019, p. 21).

Për shkak të shfaqjes së virusit Corona në Turqi, arsimi u pezullua për një javë, pas së cilës u vendos të kalonte në arsimin në distancë për një kohë. Gjatë procesit të pandemisë Covid-19, mësimet nisen t'u jepen nxënësve të shkollave fillore dhe të mesme përmes platformës së edukimit social online EBA, e cila është zbatuar në mënyrë aktive në Turqi. Pas procesit të regjistrimit online, sistemi arsimor në distancë EBA, i cili u shërben nxënësve me video kursi, leksione dhe module të tjera, mund të aksesohet nëpërmjet adresave të internetit dhe kanaleve TRT.

Ashtu si në edukimin ballë për ballë, bashkëpunimi shkollë-familje në procesin e edukimit në distancë ka një rëndësi të madhe në procesin e edukimit të fëmijëve tanë. Sipas Baltaş (2001, 161), për të rritur suksesin e nxënësve, para bashkëpunimit shkollë-familje, familjet dhe fëmijët duhet të bashkëpunojnë. Për të kontribuar në suksesin e fëmijëve të tyre në shkollë dhe për t'u siguruar që ata të jenë më të pajisur për jetën me një mjedis më të mirë edukimi-mësimdhënieje, prindërit duhet së pari të njihen mirë me fëmijët e tyre. Prindërit që nuk e njohin fëmijën e tyre, nuk kanë informacion për situatat e tyre pozitive dhe negative dhe nuk janë në dijeni të fëmijëve të tjerë të grupmoshës në të cilin ndodhet fëmija i tyre, nuk ka gjasa të japin mbështetje të mjaftueshme për bashkëpunimin shkollë-familje.

Do të kuptohet më mirë se sa e rëndësishme është që prindërit të njohin fëmijët e tyre dhe të kenë informacion të mjaftueshëm për sjelljen e tyre, pasi një marrëdhënie efiçente shkollë-familje do të jetë e mundur duke siguruar një shkëmbim të shëndetshëm informacioni në lidhje me nxënësin mes prindërve dhe mësuesve. Marrëdhënia e familjes me shkollën, bashkëpunimi me shkollën, pjesëmarrja në proceset shkollore dhe mbështetja e shkollës është një nga çështjet që theksohen në çdo vend (Şişman, 2013, 186).

Qëllimi i këtij hulumtimi është të shqyrtojë problemet e përjetuara mes familjeve dhe shkollave në programet e edukimit në distancë dhe të shqyrtojë mundësitë për zgjidhjen e këtyre problemeve. Për të arritur këtë, para së gjithash, është e nevojshme të jemi të vetëdijshëm për problemet e përjetuara në programet ekzistuese të edukimit në distancë dhe qendrat e edukimit në distancë që menaxhojnë këto programe. Kështu, planet mund të bëhen pa injoruar këto probleme në planifikimin e programeve të reja që do të shtohen në programe, numri i të cilave po rritet me shpejtësi çdo ditë dhe do të jetë e mundur që këto probleme të mos ndodhin vazhdimisht që programet e reja të hapen.

Duke pasur parasysh të gjitha këto kërkime dhe të dhëna, u vlerësuan studimet mbi bashkëpunimin familje-shkollë në procesin e edukimit në distancë dhe rezultatet e përfuara dhe u kuptua rëndësia e bashkëpunimit të bërë në mënyrë të duhur dhe sistematike si në jetën sociale ashtu edhe në atë arsimore të studentit.

2. Materialet dhe metodat

2.1 Metodologjia e studimit

Në këtë studim, metoda e kërkimit kualitativ u përdor në mënyrë që të shqyrtohen programet e edukimit në distancë të strukturuar në qendrat e arsimit në distancë të institucioneve të arsimit të lartë në thellësi dhe për të zbuluar problemet në strukturën ekzistuese. Kërkimi kualitativ del si metoda më e përshtatshme për t'iu përgjigjur pyetjeve të kërkimit, variablat e të cilave nuk i njohim dhe variablat e të cilave duam t'i zbulojmë si rezultat i një ekzaminimi të thellë (Creswell, 2007). Në këtë hulumtim, ai ka për qëllim të përcaktojë problemet e përjetuara në qendra nëpërmjet intervistave me administratorët dhe personelin tjetër në qendrat që ofrojnë programe të edukimit në distancë të bazuara në web. Kriteret ishin që pjesëmarrësit ishin nxënësit dhe mësuesit e para-shërbimit që merrnin arsim në distancë, mësuesit dhe akademikët që jepnin arsim në distancë dhe prindërit që kishin fëmijë që merrnin arsimim në distancë. Pasi iu afruam palëve të interesuara që iu bindën këtyre kriterëve, iu afruam më shumë pjesëmarrësve vullnetarë me këto kriterë. Normat e pjesëmarrjes së palëve të interesuara (400 nxënës, 600 prindër, 35 mësues para shërbimit, 40 mësues dhe 12 akademikë) ishin të afërta.

2.2 Fusha e kërkimit dhe pjesëmarrësit

Grupi studimor i hulumtimit përbëhet nga institucione të arsimit të lartë që ofrojnë shërbime të edukimit në distancë në internet, të vendosura në provinca të ndryshme në rajone të ndryshme gjeografike, dhe që kanë periudha të ndryshme të përvojës në arsimin në distancë në internet.

Grupi i studimit u formua nga metoda e mostrës me zgjedhje të qëllimshme. U morën në konsideratë përvojat e institucioneve të zgjedhura të arsimit të lartë në arsimin në distancë. Përvojat e institucioneve mbi shërbimin arsimor në distancë u shqyrtuan me dy tregues. Këto janë numri i viteve që institucioni i arsimit të lartë ka ofruar shërbime të edukimit në distancë në internet dhe numrin e programeve të edukimit në distancë të ofruara në internet. Në këtë kontekst, synohet të rritet fuqia përfaqësuese e të dhënave duke i kushtuar vëmendje faktit se institucionet e arsimit të lartë ndodhen në vende të ndryshme gjeografike. Vëmendje i është kushtuar faktit se institucionet e arsimit të lartë brenda të njëjtit rajon gjeografik kanë nivele të ndryshme të përvojës. Ndër institucionet e arsimit të lartë që plotësojnë kriteret, 4 institucione arsimore që ofrojnë shërbime të edukimit në distancë në internet u përzgjedhën sipas aksesueshmërisë së tyre: Shkolla fillore Ege, shkolla e mesme Ege dhe Çerdhet Ege, Universiteti Gazi, Bashkia Mamak.

2.3 Mjetet e mbledhjes së të dhënave

Të dhënat e kërkimit u mblodhën me pyetje intervistash gjysmë të strukturuar. Përveç kësaj, për të mbështetur të dhënat e intervistës, u përdorën dokumentet e përbashkëta me studiuesit nga të intervistuarit dhe shënimet e marra nga shqyrtimi i faqes së internetit të qendrave. Pyetjet e

intervistave gjysmë të strukturuar u zhvilluan nga studiuesit nëpërmjet shqyrtimit të literaturës. Për pyetjet e intervistës u morën opinionet e 3 ekspertëve të fushës dhe u finalizuan pyetjet e intervistës. Gjatë intervistave, te intervistuarit iu përgjigjën këtyre dy pyetjeve kryesore:

- A mendoni se organizatat arsimore në Turqi ishin përgatitur për arsimin në distancë?
- A janë premtuese përgatitjet brenda një kohe të shkurtër ?

3. Rezultatet e kërkimit

Për këtë qëllim, është shqyrtimi dhe zbulimi i edukimit në distancë nga nxënësit, prindërit, stafi, kandidatët për mësues dhe ata të ardhshëm që punojnë në fakultetet e arsimit që prekën më së shumti kalimin në arsimin në distancë në qendrat arsimore në Turqi gjatë procesit COVID-19.

Ai bën rekomandime bazuar në 19 pandemi dhe perceptime. Kufizimet e marra në studim janë diskutuar disi. Në hulumtim, përgjigjet e dhëna nga departamentet u analizuan në kuadër të katër temave kryesore: gatishmëria për arsimim në distancë, përfitimet e edukimit në distancë, përshtatshmëria e arsimit në distancë dhe vazhdimi i edukimit në distancë. Disa aktorë pjesëmarrës në këtë pjesëmarrje deklaruan se Turqia nuk është gati për arsimim në distancë. Është theksuar pozitivisht në psikologjinë e edukimit në distancë, ekonomisë, boshllëqeve dhe shumicës së arsimit. Lidhur me psikologjinë, aspekte pozitive si pranimi i fëmijëve, përshtatja, ndjenja e komunitetit në varësi të kohës, shkollës dhe mësuesit ishin në plan të parë.

Ashtu si palët e interesuara shkojnë në rrugën e tyre, atyre u është dashur gjithashtu të pranojnë ose të përshtaten me detajet e detajeve për shkak të fluturimeve të arsimit në distancë gjatë pandemisë. Meqë studentët nuk mund të gjenin mundësinë për t'u socializuar në vendet ku shkonin, ata ndjenin nevojën për të përjetuar një ndjenjë të komunitetit në mjediset online.

4. Përfundimi

Rezultatet e hulumtimit kanë arritur në efektin e rolit të edukatorëve me arsim në distancë të përdorur nga institucionet arsimore në pandemi. Disa nga këta pjesëmarrës mendojnë se mësimdhënësit nuk kanë burime të mjaftueshme për edukimin në distancë. Kjo mund të ketë ardhur si pasojë e kalimit të shpejtë dhe të papërgatitur në arsimin në distancë. Është e nevojshme të dëgjohen nevojat e mësuesve. Shumë mësues të zonave të largëta, që jepenin mësim në distancë gjatë pandemisë, mësonin tërësisht online për herë të parë. Për shembull, vetëm 21.1% e shkollave publike kishin të paktën një kurs të plotë ndjekjeje në vitet 2015-2016, sipas udhëzimeve të Qendrës Kombëtare të SHBA për Statistikat e Arsimit (Riser-Kositsky, 2019).

Ky është rasti i mësuesve në Turqi dhe në shumë vende që përmirësojnë qasjen ndaj përdorimit të pajisjeve dixhitale. Shihet se ky ndryshim është mjaft i ulët në Turqi. Në procesin e pandemisë COVID-19, ajo mund të përdorë brezat që marrin arsim në distancë shumë më mirë. Prensky (2001) e përkufizoi këtë brez si "vendas dixhitalë". Një nga prindërit e këtyre fëmijëve shprehet se personi që edukon fëmijët ka nevojë për arsimim në mënyrë që të konfigurujë këtë sistem. Nga ana tjetër,

rekomandohet të përdoret edukimi në distancë si studim paraprak dhe të përsëriten të njëjtat lëndë në arsimin jo formal.

Referencat:

Bonk, C. (2001). Mësimi online në një botë online.

http://www.publicationshare.com/docs/faculty_survey_report.pdf Erişim tarihi: 20.06.2015

Creswell, J.W. (2007). *Hetim kualitativ dhe dizajn kërkimor: Zgjedhja midis pesë qasjeve*. Thousand Oaks, CA: Sage.

Cronje, J.C. (2001). Metaforat dhe modelet në mësimin e bazuar në internet. *Kompjuterat dhe arsimi*, 37(3-4), 241-256.

Denzin, N. K. (1970). *Akti kërkimor në sociologji*. Çikago, IL: Aldine.

Denzin, N.K. (1978). *Metodat sociologjike*. New York, NY: McGraw-Hill.

Falowo, R. O. (2007). Faktorët që pengojnë zbatimin e mëimit në distancë të bazuar në web. *AACE Journal*, 15(3), 315-338.

Galusha, J. M. (1997). Pengesat për të mësuar në arsimin në distancë. *Interpersonel Computing and Technology: An Electronic Journal of the 21st Century*, 5(3-4), 6-14.

Glaser, B. G. (1992). *Emergjenca kundrejt veprimeve të detyruara: Bazat e teorisë së analizës*. Mill Valley, CA: The Sociology.